

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **T. C., s. r. o.**, IČO: X., zast. JUDr. R. F., advokátkou so sídlom H., proti žalovanému: **T. S., s. r. o.**, V., IČO: X., zast. JUDr. M. C., advokátkou so sídlom F., **o zaplatenie 2 579,40 eur s prísl.** vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn.: 23 Cb 159/2005, na dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 23. novembra 2010, č. k.: 2Cob/265/2009-341, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 23. novembra 2010, č. k.: 2 Cob/265/2009-341 v časti, ktorou bol zmenený rozsudok Okresného súdu Bratislava II, č. k.:23 Cb 159/2005-316 z 19. marca 2009 v jeho zamietajúcej časti **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava II. rozhodol o žalobe žalobcu o zaplatenie 89 607 Sk s prísl., ktoré si uplatnil titulom neuhradenia vykonaných účtovníckych prác pre žalovaného na základe mandátnej zmluvy tak, že uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 770,26 eur s 15% úrokom z omeškania ročne od 8. júla 2004 do zaplatenia a 16% úrokom z omeškania ročne zo sumy 197,50 eur od 24. februára 2004 do zaplatenia,15% úrok z omeškania ročne zo sumy 805,82 eur od 3. júla 2004 do 7. marca 2005,15% úrok z omeškania ročne zo sumy 395,01 eur od 10. júla 2004 do 1. júna 2005,15% úrok z omeškania ročne zo sumy 805,82 eur od 7. augusta 2004 do7. marca 2005. Vo zvyšku žalobu zamietol a účastníkom nepriznal náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca, o ktorom rozhodol Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací tak, že rozsudok Okresného súdu Bratislava II. zmenil a uložil

žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2 579,40 eur s príslušenstvom, ako aj nahradiť mu trovy prvostupňového i odvolacieho konania. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že odvolací súd nepovažoval ani znaleckým posudkom a ani správou z kontroly účtovníctva za preukázané porušenie zmluvných povinností žalobcu, pri splnení všetkých zmluvných povinností zo strany žalovaného. Žalovaný v konaní neunesol dôkazné bremeno svojich tvrdení, čo sa týka porušenia zmluvných povinností zo strany žalobcu. Žalovaný nepreukázal, že náklady, ktoré vynaložil na zaplatenie za vykonanie interného auditu predstavujú škodu, ktorá je v príčinnej súvislosti s konaním žalobcu. Taktiež žalovaný nepreukázal existenciu vzájomnej spôsobilej pohľadávky na započítanie. Žalobca v konaní preukázal, že pre žalovaného spracovával mzdovú a účtovnú agendu v rozsahu dohodnutom v zmluvách a vznikol mu nárok na zaplatenie dohodnutej ceny, Preto odvolací súd napadnutý rozsudok prvostupňového súdu zmenil v zmysle ust. § 220 O. s. p.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote dovolanie žalovaný. Navrhol, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dovolateľ prípustnosť dovolania odvodzuje z ust. § 238 ods. 1 O. s. p., pričom má zato, že odvolací súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol, aby dovolací súd zrušil napadnutý rozsudok odvolacieho súdu a vec vrátil tomuto na ďalšie konanie.

Žalobca sa písomne vyjadril k dovolaniu žalovaného a uviedol, že súhlasí s názorom odvolacieho súdu, že žalovaný nepreukázal, že náklady, ktoré vynaložil na zaplatenie za vykonanie interného auditu predstavujú škodu, ktorá je v príčinnej súvislosti s konaním žalobcu. Preto navrhol, aby dovolací súd dovolanie žalovaného zamietol a zaviazal žalovaného na náhradu trov dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 240 ods. 1 O. s. p.) a má náležitosti v zmysle ust. § 241 ods. 1 a 2 O. s. p., skúmal, či v predmetnej veci je dovolanie prípustné.

Žalovaný prípustnosť dovolania odvodzuje z ust. § 238 ods. 1 O. s. p., keďže rozsudkom odvolacieho súdu bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa.

Dovolací súd konštatoval, že prípustnosť dovolania v zmysle ust. § 238 ods. 1 O. s. p. v danej veci nie je daná, keďže dovolanie smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok prvostupňového súdu, pričom v časti 770,26 eur s príslušenstvom nebol rozsudok prvostupňového súdu napadnutý odvolaním zo strany žalobcu, tento napadol prvostupňové rozhodnutie len v jeho zamietajúcej časti. Ani žalovaný nepodal odvolanie proti povinnosti uloženej mu rozsudkom súdu prvého stupňa zaplatiť žalobcovi sumu 770,26 eur s prísl. Preto dovolanie žalovaného smeruje do síce zmeňujúcej časti rozsudku odvolacieho súdu (52 599 Sk s prísl.) čo by prípustnosť dovolania zakladalo podľa ust. § 238 ods. 1 O. s. p. avšak ust. § 238 ods. 5 O. s. p. prípustnosť dovolania nedovoľuje.

Podľa ust. § 238 ods. 5 O. s. p. dovolanie nie je prípustné ani vo veciach, v ktorých bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom v obchodných veciach desaťnásobok minimálnej mzdy, pričom na príslušenstvo sa neprihliada.

Minimálna mzda v deň podania návrhu (rok 2004) na prvostupňovom súde bola 6 500 Sk.

Dovolací súd preto konštatoval, že prípustnosť dovolania nie je daná podľa ust. § 238 ods. 1 v spojení s ust. § 238 ods. 5 O. s. p., pretože predmetom dovolania je suma nižšia ako desaťnásobok minimálnej mzdy 65 000 Sk.

Keďže dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.),dovolací súd skúmal, či prípustnosť dovolania nie je daná v zmysle ust. § 237 O. s. p.

Podľa ust. § 237 O. s. p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník ,nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f) účastníkovi konania sa postupom

súdu odňala možnosť konať pred súdom, g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol senát nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Z dôvodov uvedených v ust. § 237 O. s. p. teda možno podať dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak trpí niektorou vadou vymenovanou v písm. a) až g). Tieto vady majú za následok tzv. zmätočnosť rozhodnutia.

K tomu, či rozhodnutie odvolacieho súdu trpí niektorou z vád uvedených v § 237 O. s. p. prihliada dovolací súd nielen na námietku dovolateľa, ale z úradnej povinnosti zisťuje jej existenciu bez zreteľa na to, či dovolateľ existenciu vady tvrdil alebo nie.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožní účastníkovi konania realizáciu procesných práv priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Musí však ísť o znemožnenie realizácie konkrétnych procesných práv, ktoré by inak účastník mohol pred súdom uplatniť a z ktorých bol v dôsledku nesprávneho postupu súdu vylúčený. O odňatie možnosti konať pred súdom ide aj vtedy, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní bez nariadenia pojednávania a nešlo o prípad podľa ust. § 214 ods. 2 O. s. p. Právo účastníka byť prítomný na pojednávaní je vyjadrené v ust. § 115 ods. 2 O. s. p. a toto právo je potrebné zahrnúť do práva na spravodlivý súdny proces, čo však neznamená povinnosť účastníka byť prítomný na úkonoch súdu. Je len na účastníkovi, či využije svoje právo zúčastniť sa pojednávania na súde.

Podľa ust. § 213 ods. 3 O. s. p. ak má odvolací súd za to, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, dokazovanie v potrebnom rozsahu zopakuje.

Viazanosť odvolacieho súdu skutkovým stavom ustáleným súdom prvého stupňa a podmienenie zmeny jeho skutkových záverov opakovaním alebo vykonaním nových dôkazov vyplýva z požiadavky rešpektovania zásady priamosti a ústnosti občianskeho súdneho konania.

Odvolací súd oznámil na tabuli, že 23. novembra 2010 na č. dverí 54, prízemie bude vyhlásený rozsudok o 10.00 hod. sp. zn.2 Cob 265/2009 vo veci T. C., s. r. o. ca T. S., s. r. o., o zaplataenie 2974,41 eur s prísl.

Zo zápisnice o pojednávaní pred odvolacím súdom z 23. novembra 2010 vyplýva, že na verejné vyhlásenie rozsudku sa účastníci nedostavili a súd po neverejnej porade vyhlásil rozsudok.

Dovolací súd dospel k názoru, že postupom odvolacieho súdu došlo k vade konania uvedenej pod písm. f) § 237 O. s. p., t. j. k odňatiu súdom možnosti účastníkovi konania konať pred súdom, keďže odvolací súd v zmysle ust. § 213 ods. 3 O. s. p. nezopakoval dokazovanie alebo nevykonal nové dokazovanie a vec neprejednal na pojednávaní podľa ust. § 214 ods. 1 písm. a) O. s. p., pretože v predmetnej veci nešlo o prípad podľa ust. § 214 ods. 2 O. s. p. Týmto postupom odvolacieho súdu došlo k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý proces, keďže odvolací súd nerešpektoval zásadu priamosti a ústnosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rozsudok odvolacieho súdu v časti, ktorou zmenil rozsudok prvostupňového súdu podľa ust. § 243b ods. 2, 3 O. s. p. zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Bude preto úlohou odvolacieho súdu, aby sa opätovne zaoberal odvolaním žalobcu v rozsahu, ktorým napadol rozsudok prvostupňového súdu s dodržaním podmienok práva účastníkov na spravodlivý proces. Zároveň odvolací súd rozhodne aj o trovách dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O. s. p.).

P o u č e n i e : proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. októbra 2011

JUDr. Darina Ličková, v. r.
Predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lucia Blažíčková